

ØSTRE LANDSRET
KENDELSE
afsagt den 9. november 2022

Sag BS-24168/2022-OLR
(10. afdeling)

Skechers U.S.A., Inc. II
(advokat Jens Jakob Bugge og advokat Patris Hajrizaj)

mod

Nuuday A/S

og

Telenor A/S

og

Telia Danmark, Filial af Telia Nätjänster Norden AB, Sverige

og

HI3G DENMARK ApS
(advokat Claus Barrett Christiansen)

Sø- og Handelsretten har den 2. juni 2022 afsagt kendelse i 1. instans (sag BS-6088/2022-SHR).

Landsdommerne Katja Høegh, Malou Kragh Halling og Susanne Lehrer har deltaget i sagens afgørelse.

Kæremålet har været behandlet mundtligt.

Påstande

Kærende, Skechers U.S.A., Inc. II ("Skechers"), har kæret Sø- og Handelsrettens kendelse med følgende påstande:

Principal:

Telia Danmark, Filial af Telia Nättjänster Norden, AB Sverige, HI3G DENMARK ApS, Nuuday A/S og Telenor A/S forbydes som internetudbydere at formidle adgang for deres kunder til internettjenester, som giver adgang til domæner, der er affattet på dansk og/eller tilbyder levering af varer til Danmark, og hvorfra der udbydes fodtøj og/eller beklædningsgenstande til salg, og som bruger, gengiver eller på anden måde henviser til varemærkerne med registreringsnumrene VR 1993 07880, VR 200300547, EUTM 002992535, EUTM 004307691, EUTM 014466131 eller EUTM 005546981 på den måde, som er markeret med pile i bilag 8, og som Skechers gør Telia Danmark, Filial af Telia Nättjänster Norden, AB Sverige, HI3G DENMARK ApS, Nuuday A/S og Telenor A/S udtrykkelig bekendt med, under forudsætning af, at Skechers juridisk og økonomisk indestår for, at den skete brug, gengivelse eller anden henvisning til varemærkerne er sket uden samtykke fra Skechers og er retsstridig.

Subsidiært:

Telia Danmark, Filial af Telia Nättjänster Norden, AB Sverige, HI3G DENMARK ApS, Nuuday A/S og Telenor A/S forbydes som internetudbydere at formidle adgang for deres kunder til internettjenester, som giver adgang til domæner, der er affattet på dansk og/eller tilbyder levering af varer til Danmark, og hvorfra der udbydes fodtøj og/eller beklædningsgenstande til salg, og som på domænets forside og/eller i selve domænenavnet bruger, gengiver eller på anden måde henviser til varemærkerne med registreringsnumrene VR 1993 07880, VR 200300547, EUTM 002992535, EUTM 004307691, EUTM 014466131 eller EUTM 005546981 på nogen af de måder, som er markeret med pile i bilag 8, og som Skechers gør Telia Danmark, Filial af Telia Nättjänster Norden, AB Sverige, HI3G DENMARK ApS, Nuuday A/S og Telenor A/S udtrykkelig bekendt med, under forudsætning af, (i) at Skechers juridisk og økonomisk indestår for, at den skete brug, gengivelse eller anden henvisning til varemærkerne er sket uden samtykke fra Skechers og er retsstridig, (ii) at Skechers dokumenterer, at Skechers, før det anmoder de indkærede om at blokere for adgangen til et domæne, (a) har anmodet domænets indehaver(e) (registrant), hvis der på domænet findes kontaktoplysninger til domænets indehaver(e), og/eller domænets registrar, om at lukke for domænet på grund af krænkelse af Skechers' varemærkerettigheder, og at dette ikke er sket inden for 10 hverdage efter afsendelsen af anmodningen og (b) meddelt de(n) pågældende, at adgangen til domænet vil blive lukket, og (iii) at Skechers årligt hver den 1. december meddeler Telia Danmark, Filial af Telia Nättjänster Norden, AB Sverige, HI3G DENMARK ApS, Nuuday A/S og Telenor A/S om domæner, som ikke længere

er aktive, og som derfor ikke længere skal blokeres. Telia Danmark, Filial af Telia Nätjänster Norden, AB Sverige, HI3G DENMARK ApS, Nuuday A/S og Telenor A/S er ikke forpligtet til at blokere for adgangen til sådanne domæner, der ikke længere er aktive.

Skecher har påstået, at forbud skal meddeles principalt uden sikkerhedsstillelse, subsidiært mod en mindre sikkerhedsstillelse fastsat af Østre Landsret.

Skechers har endvidere nedlagt påstand om, at selskabet skal tillægges fulde sagsomkostninger for Sø- og Handelsretten og for Østre Landsret.

Sketcher har i tilslutning til sine påstande anført, at såfremt Østre Landsret måtte finde den principale eller subsidiære påstand for bred og/eller vidtgående, anmodes Østre Landsret om at indsnævre påstanden og afsige kendelse efter princippet om *det mindre i det mere*, eksempelvis hvis Østre Landsret vurderer, at ikke alle de former for varemærkeretlig brug, som i bilag 8 er markeret med røde pile, kan danne grundlag for nedlæggelse af forbud i overensstemmelse med den principale eller subsidiære påstand, hvorefter påstandene kan indsnævres til kun at angå en del af den varemærkeretlige brug, som er markeret med røde pile i bilag 8, herunder begrænse den tidsmæssige udstrækning af et nedlagt forbud.

Indkærede, HI3G DENMARK ApS ("HI3G"), har over for Skechers' principale og subsidiære påstand påstået afvisning, subsidiært frifindelse og mere subsidiært forbud mod sikkerhedsstillelse på 5.000.000 kr. eller et af Østre Landsret fastsat beløb.

I sit kæresvarskrift af 3. august 2022 og senest i HI3G's sammenfattende processkrift af 21. oktober 2022, har HI3G endvidere anført et anbringende om, at selskabet skal tillægges sagsomkostninger for begge retter.

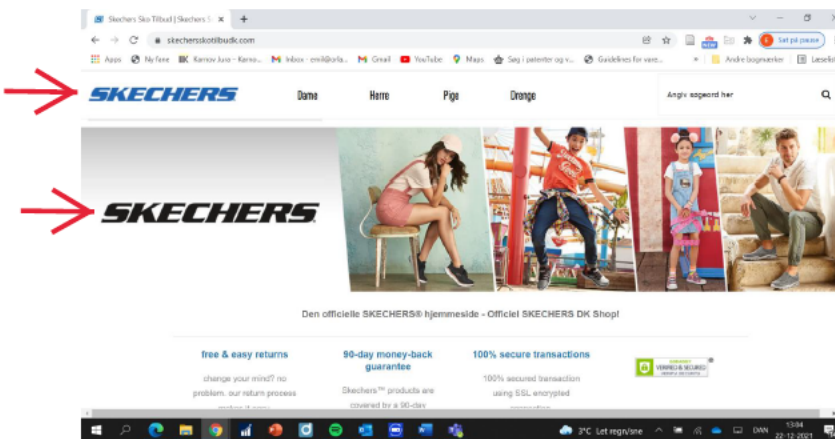
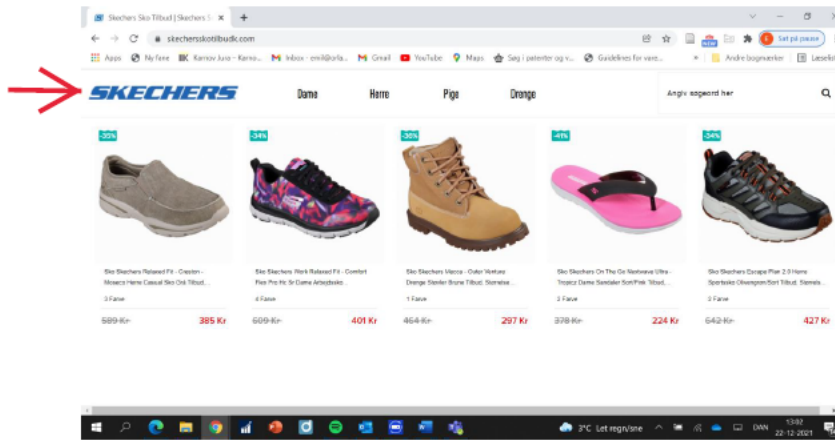
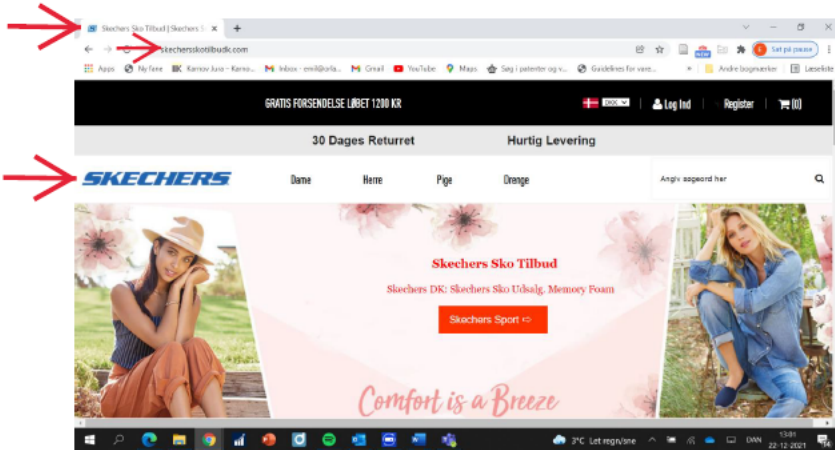
De øvrige indkærede, Nuuday A/S, Telenor A/S og Telia Danmark, Filial af Telia Nätjänster Norden AB, Sverige (herefter "de øvrige teleudbydere"), har som for Sø- og Handelsretten ikke afgivet processkrifter, idet de som anført i Sø- og Handelsrettens kendelse har afgivet procesfuldmagter af 11. marts 2022, hvorefter HI3G kan gøre synspunkter gældende på vegne af de øvrige teleudbydere.

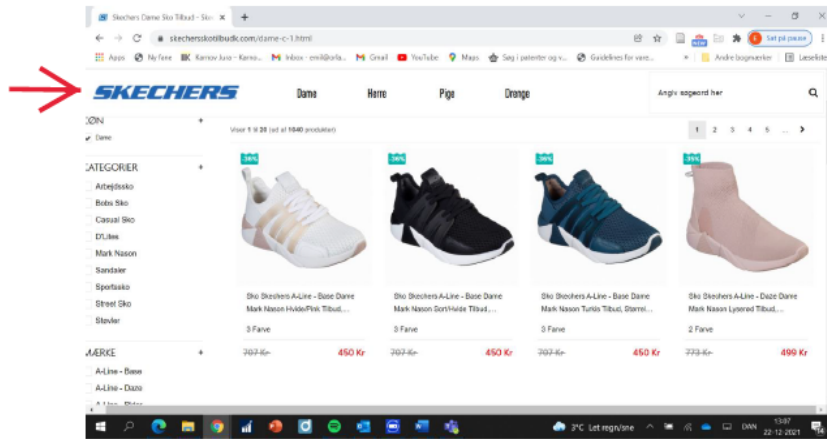
Supplerende sagsfremstilling

Bilag 8, hvortil der henvises i Sketchers' principale og subsidiære påstand, viser skærmbilleder af de hjemmesider, som ved den upåkærede del af Sø- og Handelsrettens kendelse blev anset for krænkende, idet der af Skecher er påført røde pile som følger:

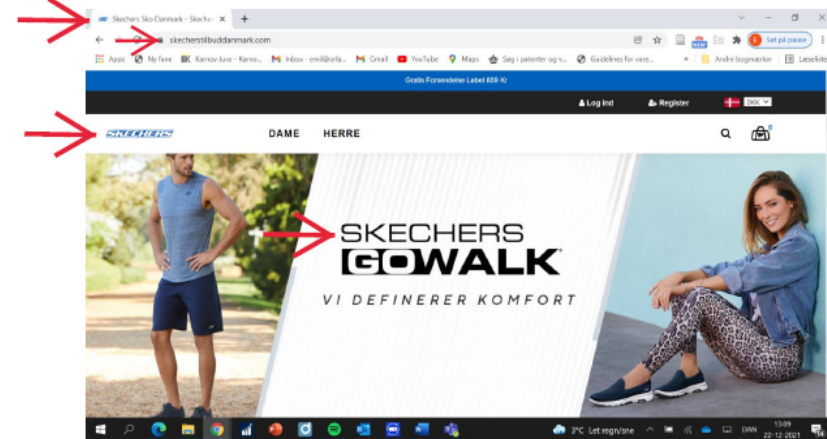
”

1. skechersskotilbudk.com:

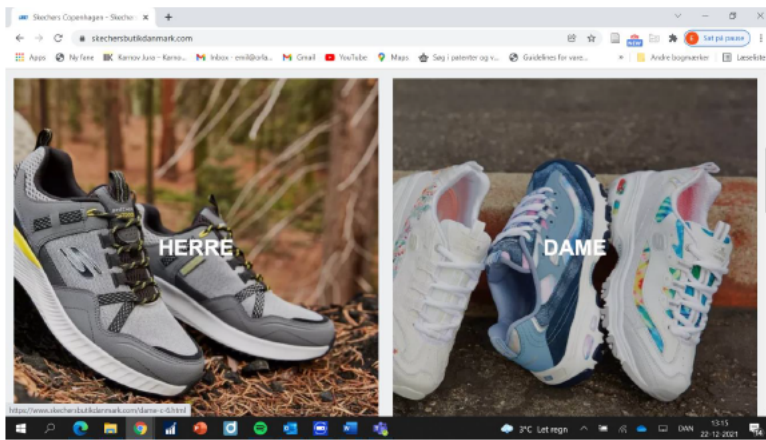

2. skecherstilbuddanmark.com

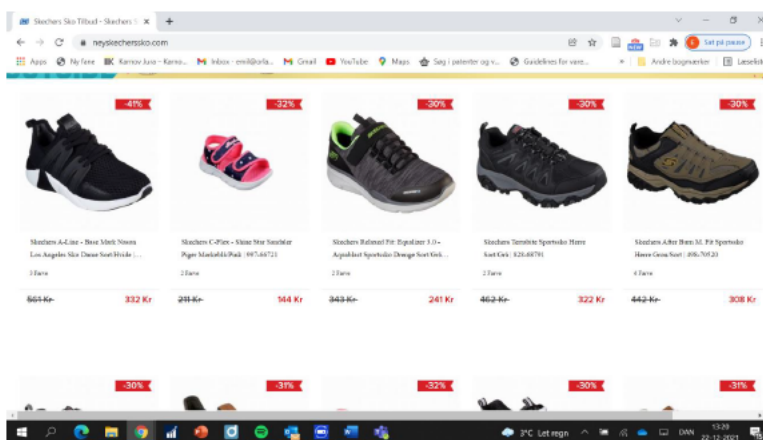
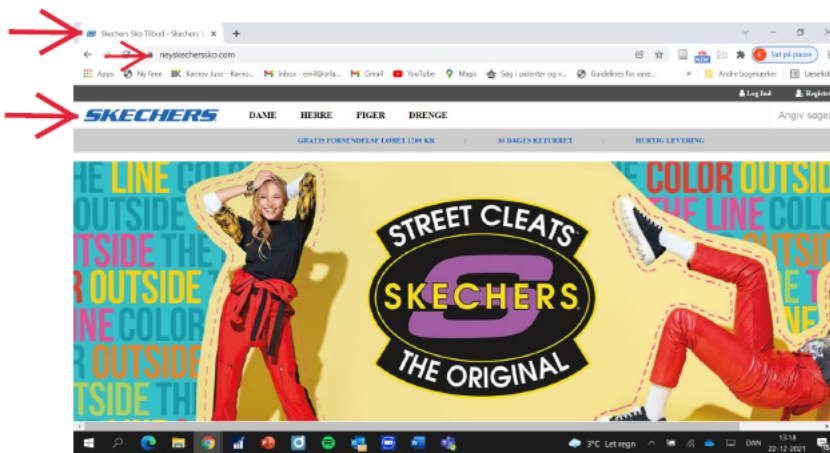

...

3. skechersbutikdanmark.com

...

4. nyskecherssko.com

"

Anbringender

Parterne har for landsretten i det væsentlige gentaget de anbringender for Sø- og Handelsretten, der vedrørte Skechers' for Sø- og Handelsretten nedlagte subsidære påstand 21, der svarer til den for landsretten nedlagte principale påstand, og har procederet i overensstemmelse hermed.

Skechers har i sammenfattende processkrift af 21. oktober 2022 yderligere anført navnlig, at EU-Domstolen i sag C-18/18 (Glawischnig-Piesczek) har anerkendt, at der kan nedlægges forbud mod ikke blot identisk indhold, men også lignende indhold, når forbuddet i øvrigt ikke medfører videregående forpligtelser for teleudbydere, og når det i forbudskendelsen er tilstrækkeligt identificeret, hvilket dele der søges forbudt. Muligheden for at benytte WIPO's UDRP-system (Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy) til at lukke konkrete hjemmesider, som eventuelt måtte eksistere, er endvidere ikke relevant for vurderingen af, om der kan nedlægges forbud i overensstemmelse med Skechers' påstande, idet forbudsmuligheden udtrykkelig er forudsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (2004/48) (retshåndhævelsesdirektivet) og ikke gjort betinget af, at der forudgående tages andre retsskridt, ligesom dette er lagt til grund i dansk retspraksis.

Skechers har indleveret en omkostningsopgørelse, hvori advokatudgifterne ekskl. moms vedrørende kæremålet er oplyst at være 481.447 kr. og vedrørende sagens behandling i Sø- og Handelsretten 664.510 kr.

HI3G har i sammenfattende processkrift af 21. oktober 2022 yderligere anført navnlig, at Skechers' påstande for landsretten er for uklart formulerede til at kunne danne grundlag for en kendelse. Sketchers har ikke præciseret, hvad "på nogen af de måder, som er markeret med pile i bilag 8" omfatter, og i Skechers' subsidiaire påstand er der endvidere indsat pkt. (i)-(iii), der indeholder flere uspecifikke formuleringer.

HI3G har indleveret en omkostningsopgørelse, hvori advokatudgifterne ekskl. moms vedrørende kæremålet er oplyst at være 468.950 kr. og vedrørende sagens behandling i Sø- og Handelsretten 660.970 kr.

Hi3G har under hovedforhandlingen meddelt, at det kun er dette selskab – og ikke de øvrige teleudbydere – der, som repræsenteret part i sagen, afhængig af landsrettens afgørelse skal tilkendes eller betale sagsomkostninger. Skechers har erklæret sig enig heri.

Retsgrundlag

EU-Domstolen har i dom af 4. november 1997 i sag C-337/95 (Parfums Christian Dior) om parallelimportørers markedsføring af mærkevarer udtalt blandt andet:

- "42 Herved skal der først henvises til, at ifølge Domstolens faste praksis indeholder direktivets artikel 7 en fuldstændig regulering af spørgsmålet om konsumtion af varemærkeretten for så vidt angår produkter, der er markedsført inden for Fællesskabet, og at anvendelsen af »især« i stk. 2 viser, at det nævnte tilfælde, nemlig ændring eller forringelse af de varers tilstand, der er forsynet med varemærket, blot er anført som et eksempel på, hvad der kan være skellig grund (jf. dommen i sagen Bristol-Myers Squibb m.fl., præmis 26 og 39). Desuden har denne bestemmelse til formål at forene de grundlæggende hensyn til beskyttelsen af varemærkerettigheder med de grundlæggende hensyn til de frie varebevægelser inden for det fælles marked (dommen i sagen Bristol-Myers Squibb m.fl., præmis 40).
- 43 Dernæst bemærkes, at krænkelsen af varemærkets omdømme i princippet kan være skellig grund som omhandlet i direktivets artikel 7, stk. 2, der kan berettige, at indehaveren modsætter sig fortsat markedsføring af de varer, som han har markedsført inden for Fællesskabet, eller som er blevet markedsført dér med hans samtykke. Ifølge Domstolens faste praksis vedrørende ompakning af mærkevarer har varemærkeindehaverens en legitim interesse, der har forbindelse med varemærkerettens særlige genstand, i at kunne modsætte sig markedsføring af disse varer,

såfremt den ompakkede vares præsentationsmåde er egnet til at skade mærkets omdømme (jf. dommen i sagen Bristol-Myers Squibb m.fl., præmis 75).

- 44 Det følger heraf, at når en forhandler gør brug af et varemærke for at gøre offentligheden bekendt med videreförhandlingen af varer, der er forsynet med varemærket, skal der foretages en afvejning af varemærkeindehaverens legitime interesse i at blive beskyttet mod forhandlere, der anvender hans varemærke i reklameøjemed på en måde, som kan krænke varemærkets omdømme, og forhandlerens interesse i at kunne videresælge de pågældende varer under anvendelse af de former for reklamering, som er sædvanlige i hans branche.
- 45 I tilfælde som det i hovedsagen foreliggende, hvor det drejer sig om prestigebetonede luksusvarer, må forhandleren ikke handle på en måde, der er illoyal i forhold til varemærkeindehaverens legitime interesser. Han skal altså bestræbe sig på at undgå, at hans reklamering påvirker varemærkets værdi ved at skade de pågældende varers stil og prestigebetonede image samt deres luksuriøse udstråling.
- 46 Imidlertid må det ligeledes fastslås, at den omstændighed, at en forhandler, som sædvanligvis følger artikler af samme art, men ikke nødvendigvis af samme kvalitet, for varer, der er forsynet med varemærket, anvender de former for reklamering, som er sædvanlige i hans branche, selv om disse ikke svarer til dem, varemærkeindehaveren selv eller hans godkendte forhandlere anvender, ikke er skellig grund som omhandlet i direktivets artikel 7, stk. 2, der berettiger, at indehaveren kan modsætte sig denne reklamering, medmindre det godtgøres, at anvendelsen af varemærket i forhandlerens reklamering, i betragtning af de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, alvorligt skader varemærkets omdømme."

Af EU-Domstolens dom af 3. oktober 2019 i sag C-18/18 (Glawischnig-Piesczek) fremgår blandt andet:

- "38 For det andet ønsker den forelæggende ret nærmere oplyst, om artikel 15, stk. 1, i direktiv 2000/31 er til hinder for, at en ret i en medlemsstat pålægger en hosting-udbyder at fjerne eller hindre adgang til information, som han oplagrer, og som har samme betydning som den information, der tidligere er erklæret ulovlig.
- 39 Det fremgår af de oplysninger, som er indeholdt i forelæggelsesafgørelsen, at den forelæggende ret med udtrykket »information med samme betydning« henviser til information, der formidler et budskab, hvis indhold i det væsentlige er det samme, og som derfor adskiller sig minimalt fra det udsagn, der førte til ulovlighedskonstateringen.
- 40 I denne henseende skal det indledningsvis fremhæves, at den omstændighed, at betydningen af en information er ulovlig, ikke i sig selv beror på anvendelsen af visse udtryk, der er sammensat på en bestemt måde, men på den omstændighed, at det budskab, som formidles gennem

denne betydning, er kvalificeret som ulovlig, når der, som i det foreliggende tilfælde, er tale om ærekrænkende udtalelser om en bestemt person.

- 41 Det følger heraf, at for at et påbud, der skal bringe en ulovlig handling til ophør og forhindre en gentagelse såvel som alle nye krænkelse af de berørte interesser, reelt kan føre til, at disse mål nås, skal dette påbud kunne udvides til at gælde information, som – selv om den i det væsentlige formidler samme budskab – alligevel er formuleret lidt anderledes på grund af de anvendte ord eller kombinationen af disse i forhold til den information, som er erklæret for ulovlig. Som fremhævet af den forelæggende ret ville virkningerne af et sådant påbud i modsat fald nemt kunne omgås ved oplagring af budskaber, som knap nok adskiller sig fra dem, som tidligere er erklæret for ulovlige, hvilket vil kunne tvinge den berørte person til at skulle anlægge sag flere gange for at bringe den adfærd, som vedkommende er udsat for, til ophør.
- 42 I denne sammenhæng skal det imidlertid ligeledes bemærkes, at en ret i en medlemsstat, som det fremgår af artikel 15, stk. 1, i direktiv 2000/31 og som anført i nærværende doms præmis 34, dels ikke kan pålægge en hosting-udbyder en generel forpligtelse til at overvåge den information, som han oplagrer, dels ikke kan pålægge den pågældende aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der ligger til grund for det ulovlige indhold.
- 43 Det skal i denne forbindelse navnlig bemærkes, at som det fremgår af 41. betragtning til direktiv 2000/31, ønskede EU-lovgiver med vedtagelsen af dette direktiv at skabe balance mellem de berørte interesser.
- 44 Artikel 15, stk. 1, i direktiv 2000/31 indebærer således, at formålet med et påbud som det, der er omhandlet i samme direktivs artikel 18, stk. 1, set i lyset af 41. betragtning hertil, navnlig formålet om effektivt at beskytte en persons omdømme og ære, ikke kan opnås ved at pålægge hosting-udbyderen en uforholdsmæssig streng forpligtelse.
- 45 Henset til det ovenfor anførte er det afgørende, at de informationer med samme betydning, som der er henvist til i nærværende doms præmis 41, indeholder specifikke oplysninger, som er behørigt identificeret af ophavsmanden til dette påbud, såsom navnet på den person, som er berørt af den tidligere konstaterede overtrædelse, omstændighederne, hvorunder overtrædelsen er konstateret, og et indhold, som svarer til det, der er blevet erklæret ulovligt. Forskellen i formuleringen af det indhold, som anses for at have samme betydning som det indhold, der er anset for ulovligt, må under alle omstændigheder ikke forpligte den pågældende hosting-udbyder til at foretage en selvstændig vurdering af nævnte indhold.
- 46 Under disse omstændigheder forekommer en forpligtelse som den, der er beskrevet i denne doms præmis 41 og 45, for så vidt som den ligeledes omfatter indhold med samme betydning, for det første at være tilstrækkelig effektiv til at sikre en passende beskyttelse af den person, som udsættes for ærekrænkende udtalelser. For det andet opnås denne beskyttelse ikke ved at pålægge hosting-udbyderen en uforholdsmæs-

sig streng forpligtelse, for så vidt som den overvågning og undersøgelse, som kræves ifølge denne forpligtelse, er begrænset til information, som indeholder de oplysninger, som er angivet i påbuddet, og hvis ærekrænkende indhold med samme betydning ikke forpligter hostingudbyderen til at foretage en selvstændig vurdering, eftersom sidstnævnte i stedet kan anvende automatiserede teknikker og søgemetoder.

- 47 Et sådant påbud er dermed navnlig ikke af en sådan art, at det pålægger hostingudbyderen en forpligtelse til at overvåge den information, som han oplagrer, eller en generel forpligtelse til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed som omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2000/31.

...

- 53 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første og det andet spørgsmål besvares med, at direktiv 2000/31, navnlig dets artikel 15, stk. 1, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at en ret i en medlemsstat kan:

- pålægge en hostingudbyder at fjerne information, som den pågældende oplagrer, og som er identisk med information, der tidligere er erklæret ulovlig, eller at hindre adgangen til den, uanset hvem der anmoder om at få den oplagret
- pålægge en hostingudbyder at fjerne information, som den pågældende oplagrer, og som har samme betydning som information, der tidligere er erklæret ulovlig, eller at hindre adgangen til den, forudsat at den overvågning og undersøgelse, som kræves ifølge dette påbud, er begrænset til information, der formidler et budskab, hvis indhold i det væsentlige er det samme som det, der førte til ulovlighedskonstateringen, og som indeholder de oplysninger, som er angivet i påbuddet, og forudsat at forskellen i formuleringen af det indhold, som anses for at have samme betydning som det indhold, der tidligere er erklæret ulovlig, ikke forpligter den pågældende hostingudbyder til at foretage en selvstændig vurdering af nævnte indhold, ..."

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen angår, om HI3G og de øvrige teleudbydere i medfør af retsplejelovens § 413 kan meddeles forbud som påstået af Skechers mod at formidle adgang til hjemmesider, der på tidspunktet for forbuddets nedlæggelse ikke er kendte, men som Skechers, efter at det begærede forbud er nedlagt, løbende vil meddele HI3G og de øvrige teleudbydere er omfattet af forbuddet, idet Skechers samtidig vil indestå for, at anvendelsen af Skechers' varemærker på de pågældende hjemmesider er sket uden Skechers' samtykke og retsstridigt.

Det er ubestridt, at Skechers har retten til de varemærker, der søges beskyttet ved forbuddet, jf. retsplejelovens § 413, nr. 1.

Som anført af HI3G kan det ikke udelukkes, at tredjemands anvendelse af Skechers' varemærker i markedsføringssammenhæng på den i Skechers' principale og subsidiære påstand og den heri indeholdte henvisning til bilag 8 angivne måde og uden Skechers' samtykke kan være retmæssig, jf. blandt andet præmis 46 i EU-Domstolens dom i sag C-337/95 (Parfums Christian Dior). Det er dermed ikke givet, at betingelsen i retsplejelovens § 413, nr. 1, om, at Skecher har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet eller påbuddet, vil være opfyldt i (alle) de tilfælde, som et forbud som anført i Skechers' principale eller subsidiære påstand vil omfatte. Betingelsen i § 413, nr. 1, for at nedlægge forbud er dermed ikke opfyldt. Det kan i den forbindelse heller ikke udelukkes, at proportionalitetshensyn som nævnt i retsplejelovens § 414, stk. 2, i visse tilfælde vil kunne være til hinder for at nedlægge forbud mod en tredjemands anvendelse af Skechers' varemærker i tilfælde som omfattes af Skechers' principale og subsidiære påstand.

Skechers' principale og subsidiære påstand og den heri indeholdte henvisning til bilag 8 gør det endvidere ikke muligt at identificere en på tidspunktet for landsrettens stillingtagen til forbudsansøgningen konkret og aktuel krænkelse, der begås af en identificeret tredjemand. Som følge heraf er betingelsen i retsplejelovens § 413, nr. 2, om, at modpartens adfærd nødvendiggør, at der meddeles forbud, heller ikke opfyldt.

Herefter frifindes teleselskaberne for Skechers' under kæresagen nedlagte forbudspåstande. Det af Skechers i øvrigt anførte til støtte for forbudspåstandene kan ikke føre til et andet resultat.

Det, som HI3G har anført i kæresvarskriftet og senest i selskabets sammenfattende processkrift, om det af Sø- og Handelsretten bestemte om sagsomkostninger, må forstås som en påstand om ændring heraf, således at HI3G tillægges sagsomkostninger for Sø- og Handelsretten. HI3G har imidlertid ikke kært det ved Sø- og Handelsrettens kendelse bestemte om sagsomkostninger inden for kærefristen i retsplejelovens § 427, stk. 2, jf. § 586, stk. 1. HI3Gs påstand herom afvises derfor, jf. retsplejelovens § 586, stk. 4, 1. pkt.

Efter sagens udfald skal Skechers betale kæremålsomkostninger til HI3G til dækning af selskabets udgift til advokat ekskl. moms. Efter sagens forløb og omfang og karakter samt under hensyn til at sikre, at en væsentlig og passende del af de rimelige udgifter, som den part, der har vundet sagen, har afholdt, bæres af den tabende part, jf. artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (2004/48), som fortolket af EU-Domstolen i dom af 28. juli 2016 i sag C-57/15 (United Video Properties), fastsættes kæremålsomkostningerne til 250.000 kr.

THI BESTEMMES:

HI3G DENMARK ApS' påstand om ændring af det, som Sø- og Handelsretten har bestemt om sagsomkostninger, afvises.

Nuuday A/S, Telenor A/S, Telia Danmark, Filial af Telia Nättjänster Norden AB, Sverige og HI3G DENMARK ApS frifindes for de af Skechers U.S.A., Inc. II under denne kæresag nedlagte påstande.

I sagsomkostninger for landsretten skal Skechers U.S.A., Inc. II inden 14 dage betale 250.000 kr. til HI3G DENMARK ApS. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.